

неніе въ народно самохвалство, че качества и свойства, които Лордъ Странгфордъ бѣше съгледаль въ насъ, съставлявахъ источникътъ на неговото българолюбіе. И тоя фактъ трѣбза да бѣде толкозъ насърчителенъ за насъ, колкото ни е полезно и постоянството, съ което благородныйтъ ни пріятель въ членоветы си ны прѣпорѣчва на своиы читатели. Той непрѣстанно ся сили да докаже, че събужданіето на Българыты е най-важното събытіе на Истокъ въ послѣдныты малко години, като повтаря често, че почти цѣла Европейска Турція е населена отъ Българы, съ исключеніе на нѣкои краеморія, и повторително обръща вниманіето на консулы, пѣтници и другы интересующыты ся въ Турско врѣху проучваніето на Българскыйтъ народъ, на неговыйтъ «матеріаленъ и идеаленъ животъ», и като най-добрыйтъ способъ да ся постигне това, той прѣпорѣчва изучваніето на българскыйтъ языкъ. «Азъ съмъ противъ всяко друго нѣщо въ Турско, пише той, нѣ съ чистѣ съвѣсть могѣ да ся нарѣкѣ Българолюбецъ, понеже въ тоя почетенъ и непороченъ народъ азъ глѣдамъ единѣ жертвѣ на европейското прѣнебрѣженіе и русското властолюбіе». Въ стараніята, които отъ нѣколко години ные полагамы за миролюбивыйтъ напрѣдѣкъ на народа си той виждаше още единъ знакъ на нашѣтъ разумность и показваше живѣ симпатіѣ къмъ тѣхъ. Той съ благодареніе забѣлѣжаваше, че Българети, далечъ отъ да ся поведѣтъ по примѣра на Гръциты, употреблявать *гозоримыйтъ* си языкъ, за образованіето си, ако и да одобряваше това гдѣто ся служимъ съ русскыйтъ языкъ само като съ срѣдство и мѣрило за обработваніето на нашійтъ. Най-голѣмо съчувствіе той показа къмъ нашыты домогванія противъ Патриаршіѣтъ; много чясто и много благоприятно писа за тѣхъ, и помежду членовыты му ся срѣщатъ и три-четыре писма, които нѣкои наши сънародници му бѣхъ писали врѣху тоя прѣдмѣтъ, и които съ неговѣ грыжѣ още на врѣмето ся бѣхъ выѣстили въ Pall-Mall Gazette. Колкото повече обаче той ся радваше на всичкыты наши миролюбивы усилія за умственното ни и нѣравственно унапрѣдваніе, толкозъ повече негодуваше противъ мрътворожденныты опылы отъ Влашко опытанія за възбунтуваніе на Българыты. Никой нѣмаше по-голѣмѣ вѣрѣ